

Dragi učenci!

Pošiljam vam zadolžitve za **sredo**, 15. 4. 2020.

Učiteljica Mateja

matematika	Merjenje mase: kg, dag
naravoslovje in tehnika	Kraljestvo rastlin
družba	Naselja v domači pokrajini
tuji jezik angleščina	Glej navodila učiteljice Mojce
DOMAČE BRANJE	Besedilo spodaj!
dopolnilni pouk	Vaje za bogatenje besednega zaklada

MATEMATIKA: Merjenje: Masa - kg in dag

Danes boste začeli osvajati snov o merjenju mase. Maso merimo s tehtanjem. V minulih prazničnih dneh ste se srečali s tehtanjem ob peki prazničnih jedi. Kaj ste pri tehtanju uporabljali?

Poznamo več vrst tehtnic. Naštete jih nekaj in povejte, kje jih uporabljamo?

1. UREJANJE ŽIVIL PO MASI - TEŽI

V kuhinji poiščite nekaj živil (moko, poper, cimet, testenine, kavo, sol, kvas,...) in jih zložite na mizo. Koliko tehtajo živila?

Živila **uredite po teži**. Začnite z najtežjim.

Če naletite na težavo, si pomagajte s težkanjem, nato še s tehtnico.

2. PRIMERJAJTE kg IN dag S TEHTANJEM

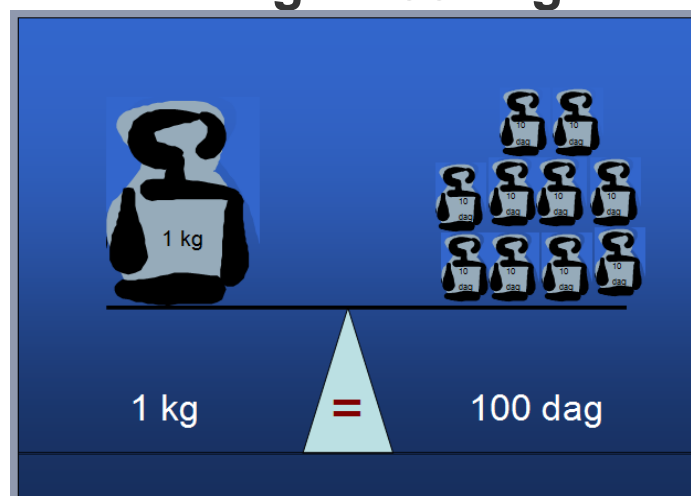
1. korak:

PREDVIDITE, koliko dag boste morali položiti na tehtnico, da se bo tehtnica uravnesila, oziroma bo pokazala težo 1 kg.

2. korak:

UGOTOVITEV: tehtnica se je uravnesila, ko smo na drugo stran naložili 100 dag.

$$1 \text{ kg} = 100 \text{ dag}$$

$$1 \text{ kg} = 100 \text{ dag}$$
$$100 \text{ dag} = 1 \text{ kg}$$

V zvezek napišite naslov
pod naslov pa

MERJENJE MASE

1 kg = 100 dag

100 dag = 1 kg

Naloga: STEHTAJTE NA ČIM VEČ NAČINOV

Na voljo imate uteži s težo 50 dag, 20 dag in 10 dag. Vaša naloga je, da postavite tehtnico v ravnovesje. Katere in koliko uteži morate naložiti na desno stran tehtnice, da bo le-ta v ravnovesju? En primer je že narejen (glej spodnjo sliko). Naredite še tri različne primere in slike narišite v zvezek za matematiko.

IZBIRAJ MED UTEŽMI:

50 dag

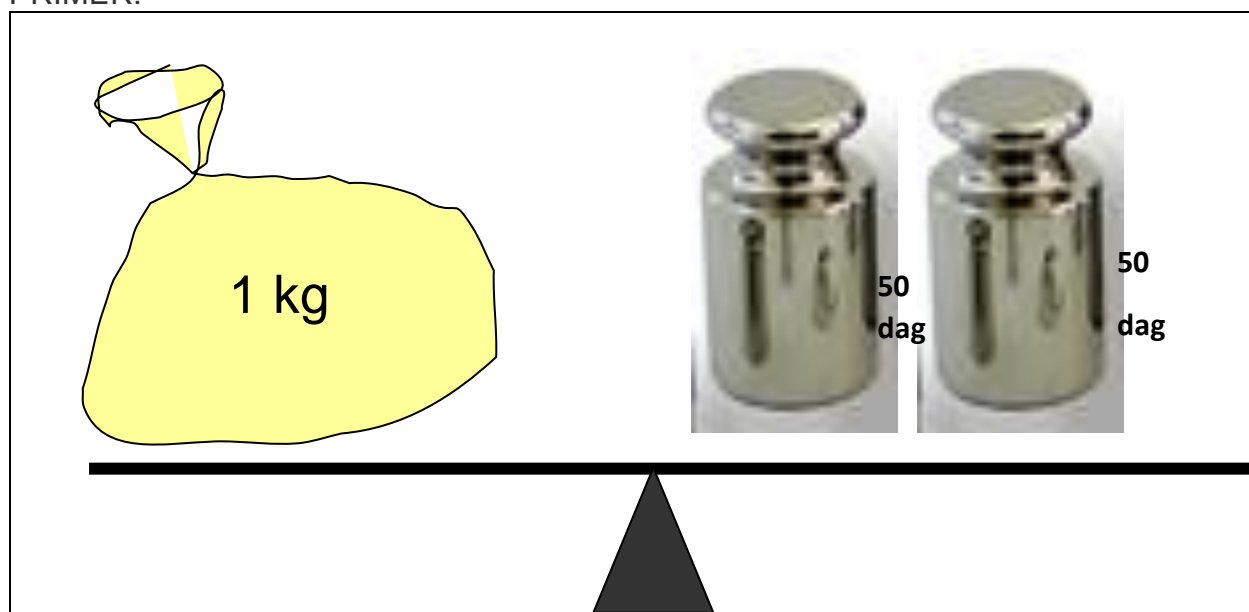

20 dag

10 dag

PRIMER:

Naravoslovje in tehnika: Kraljestvo rastlin

Danes bomo začeli z obravnavo snovi o rastlinah.

Za začetek si oglejte naslednjo predstavitev:

https://uciteljska.net/ucit_search_podrobnosti.php?id=6203

Predstavitev vam je natančno predstavila vse, o čemer se bomo učili v naslednjih urah.

Danes bomo začeli s sestavnimi deli rastline. Se spomnite kateri so? Seveda se spomnite. To so cvet, listi, steblo in korenina.

Zdaj pa v zvezek napišite naslov **KRALJESTVO RASTLIN**.

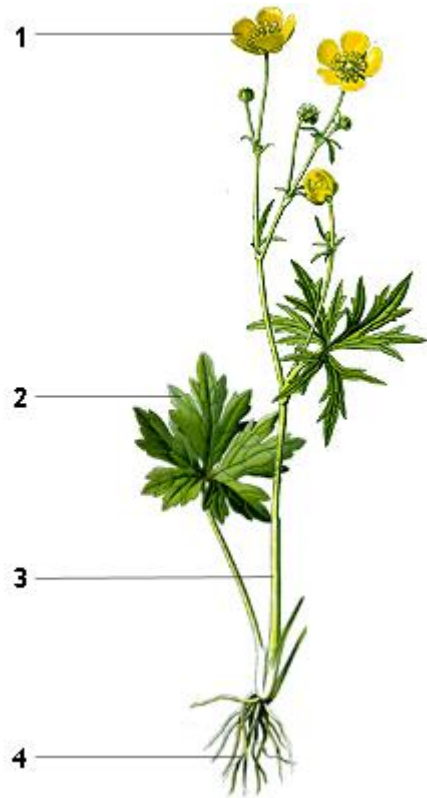
Pod naslov narišite rastlino z vsemi deli (ali prilepite rastlino) in tudi poimenujte ter opišite njene sestavne dele.

CVET: skrbi za razmnoževanje rastlin (iz njega nastane plod, v plodu so semena).

LISTI: v listih rastlina izdeluje hrano zase.

STEBLO: drži rastlino pokonci. Nanj so pritrjeni listi in svetovi.

KORENINA: rastlino pritrjujejo v zemljo in od tam črpa vodo.

Naslednjič se bomo pogovarjali o oprašitvi rastlin. Rastline lahko oprašujejo žuželke ali veter. Zato boste danes spoznali čebelico Klaro. Prijeten ogled vam želim.

<https://www.youtube.com/watch?v=wzx-XAAiMJw>

DRUŽBA – Naselja v domači pokrajini

Učenci, v zadnjih tednih ste pri družbi spoznali naravne značilnosti domače pokrajine. Od danes naprej pa bomo spoznavali družbene značilnosti domače pokrajine. Kaj pa je to? To je vse tisto, kar spreminja človek. Sem sodijo prebivalci, naselja, gospodarske dejavnosti, obrti,...

Iz naslova ste ugotovili, da boste danes spoznali naselja v domači pokrajini.

V naseljih bivamo in opravljamo razne dejavnosti (bivamo, delamo, preživljamo prosti čas).

Naselja najpogosteje delimo na **mesta** in **podeželska** naselja.

Oglejte si različna naselja in med njimi poiščite vsaj eno razliko. Bodite pozorni na razporeditev hiš, različnih bivalnih stavb in gospodarskih poslopij.

OBCESTNA VAS

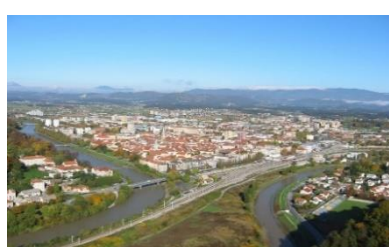
GRUČASTA VAS

RAZLOŽENA VAS

MANJŠI ZASELEK- do 12 hiš
prebivalcev

MESTO

VELEMESTO-nad milijon

NALOGA

Primerjajte podeželsko in mestno naselje, primerjave zapišite v zvezek za družbo. Ne pozabite naslov. Učni list lahko kopirate in prelepitate ali prerišete razpredelnico.

Naselja v domači pokrajini

Podeželsko naselje

Mestno naselje

	Podeželsko naselje	Mestno naselje
Velikost naselja		
Stavbe		
Število prebivalcev		
Promet		
Podjetja		
Trgovine		

Tuji jezik angleščina

Hello, dear pupils. I hope you're fine. Upam, da ste imeli dobre sadno-zelenjavne dni, a le nekaj dnevnikov je priromalo na mojo pošto.

1. Preveri rešitve prejšnje ure.

Rešitve: **SB 53/1** 1 no 2 yes 3 no 4 yes 5 no 6 yes **WB 53/2** a 2, b 3, c 4

2. Odpri delovni zvezek na strani 55, naloga 1. Pobarvaj sadje z rdečo barvo in zelenjavo z zeleno barvo. Zdaj pa se loti še 2. naloge. Nariši sadje in zelenjavo tja, kjer to sadje ali zelenjava raste. (na drevo, v zemljo ali na grmičevje)

3. Odpri delovni zvezek na strani 57 in nariši ter napiši tisti del učne snovi, ki si si jo najbolj zapomnil/a v tej enoti. Polistaj po zvezku in učbeniku, da se boš lažje odločil/a.

4. Zdaj pa sledi malo težja naloga, ki ni obvezna za vse. Reši jo, če ti ni pretežka in če imaš oceno 4 ali 5.

<https://folio.rokus-klett.si/?credit=SuperMinds1DOD&pages=20&layout=single>

Besedilo opisuje tipično italijansko kosilo. Iz besedila izpiši vso omenjeno hrano. Moj namig: v besedilu je omenjeno **16** različnih vrst hrane, jedi. Si jih našel/našla?

5. Poslušaj in zapoj pesmico. Do you like broccoli? Yes? No?

<https://www.youtube.com/watch?v=frN3nvIHUk>

Upam, da ti je bila pesmica všeč.

DOPOLNILNI POUK - SLOVENŠČINA

Danes boste s pomočjo spletnih nalog širili svoj besedni zaklad. Naloge so res zabavne, nič ni potrebno pisati in računalnik vam sam pove, če ste rešili pravilno.

Veliko zabave vam želim.

<http://learningapps.org/watch?v=pcjk9pnkc17>

<http://learningapps.org/watch?v=pvv21f3rn17>

<http://learningapps.org/watch?v=p9p96j11t17>

<https://www.uciteljska.net/kvizi/HotPot/Sop/NADPOMENKE.htm>

10

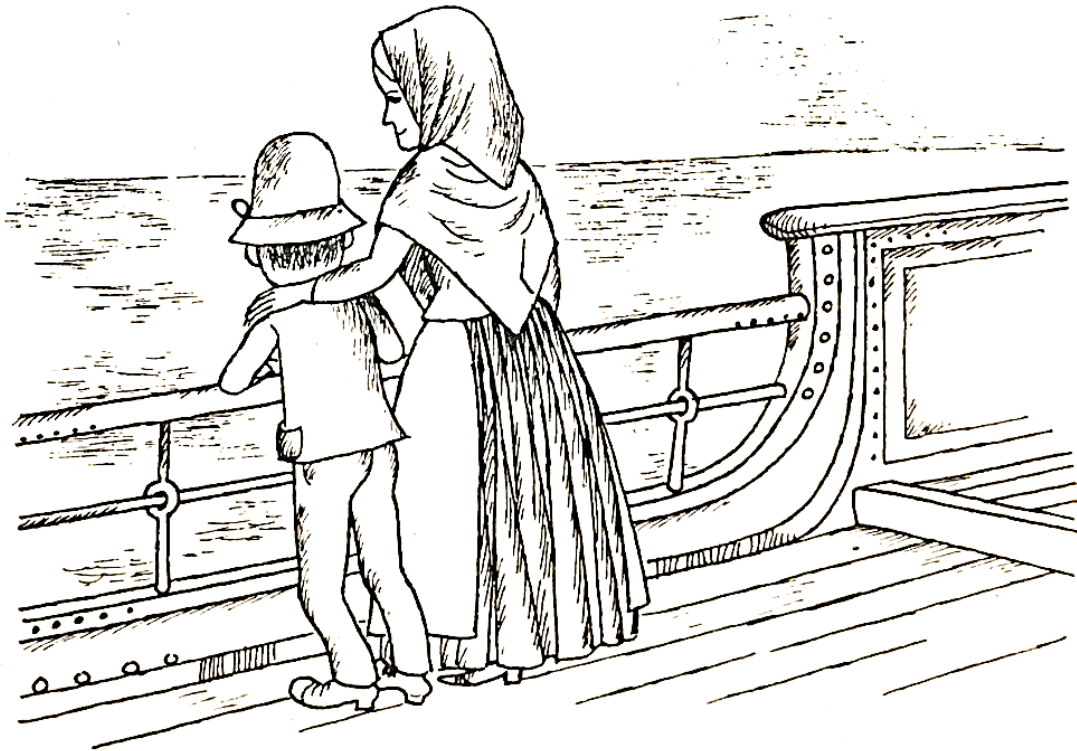
Lukec je prvo noč na parniku trdno spal. Vožnja z vlakom in novi vtisi so ga bili hudo utrudili. Ne bi se bil še prebudil, da mu škorec ni zletel na trebuh in ga začel klicati:

»Luka! Luka!«

Nekateri potniki so zaspani godrnjali, drugi pa so se smejali.

Deček se je naglo umil in oblekel. Ko je stopil na krov, je zazijal od začudenja. Nič več ni bilo videti suhe zemlje, okrog in okrog je ležalo samo morje, morje. . . Galebi, ki so dolgo letali za parnikom, so zaostali. Ribiške ladjice s pisanimi jadri so izginile za obzorjem.

Tudi Marjeta je prišla na krov. Položila je Lukcu roko na ramo in se mu nasmehnila. V tistem trenutku ji je bilo, kakor da na vsem svetu nima nikogar razen njega.

Lukec je opazil njen blede obraz. Prišlo mu je na misel:
»Kaj, če bi mater izgubil?« Zapeklo ga je pri srcu.

»Ali vam je slabo?« jo je vprašal.

»Ne. Zakaj?«

»Ker ste tako blede.«

»Oh, ne! Ne počutim se slabo. To le tako pride.«

Morje je bilo mirno. Nobena sapica ni pihljala. Za parnikom se je risala dolga, spenjena črta.

»Da bi le bilo vso pot tako!« je menil Slokar.

»Ali je kdaj tudi drugače?« je s skrbjo vprašala Marjeta.

»Če nestane vihar, bomo dobili morsko bolezen. Le redek je, ki bi ga ne vrgla.«

Morska bolezen? Lukec še nikoli ni slišal o nji.

»Ali kdo umre za morsko boleznijo?« je vprašal.

»Ne, ne. Prijetno pa ni. Boš videl.«

Škorec je medtem stikal po krovu. Pod je bil čist, deske bele, vse špranje s črno smolo zamazane.

Tu ni bilo listja, da bi ga obračal, iskal črvov in polžev. Ni bilo stropa, pod katerim bi viselo vipavsko grozdje, da bi ga zobal.

Opustil je iskanje slastnih zalogajev in si je rajši ogledoval potnike. Radoveden in stikav, kot je bil, je našel marsikaj zanimivega. Nekemu potniku je zgrabil za konec vrvice na čevljih, potegnil in odvezal pentljo. Tretjemu je padla iz rok pomaranča; škorec je tekel za njo in vpil, ko so mu jo vzeli.

Kmalu je bil na krovu tako domač, kakor da hodi po koči na Vipavskem. Temu je raztrgal časnik, ki ga je položil poleg sebe, drugemu je škilil na zlati prstan na roki. Mikalo ga je, da bi mu ga vzela. Izseljenci so ga že prvi dan poznali po imenu.

Če mu je kdo ponudil kak sladek prigrizek, se mu je pustil božati, a ne prijeti. Da bi ga privabili, so mu včasih ponujali »ništro«, to se pravi, da so mu držali pod kljun prste, kakor

da je nekaj v njih. A škorec je bil modrejši, kot so mislili. Poškilil je z enim očesom, in če ni zagledal nič takega, kar bi ga mikalo, se je naredil gluhega. Če pa ga je kdo le prevaril, se je razjezil:

»Bedak! Potepin!«

Vsak dan opoldne je zapel zvonec. Izseljenci so dobili po dva krožnika jedi. Posedli so v jedilnici k preprostim mizam ali pa so počenili kar po krovu.

Klepec, ki je jedel skupaj z Lukcem, je bil izbirčen, ni pokusil vsake jedi. Včasih se mu je bridko stožilo po vipavskem grozdju. Tedaj je Lukcu skočil na ramo, ga vlekel za uho in vpil.

Po večerji je krov oživel, izseljenci so se pomenkovali. Tudi mati in Lukec sta slonela ob ograji in strmela na morje v večerni svetlobi. Slokar je kadil cigareto.

»Jutri se ustavimo v Marseillu,« je rekel. »To je na Francoskem. Potem v Lizboni na Portugalskem. Nato do Amerike nič več.«

»A!« se je čudil Lukec.

Misli so mu bile drugod, na Vipavskem. Tudi mati je mislila na dom. Tiha, drobna žalost se ji je še vedno oprijemala srca. . .

Drugi dan so se potniki nenadoma vznemirili, kazali proti severu in vzklikali:

»Zemlja! Zemlja!«

Res, prikazal se je rjav pas zemlje. Vedno bolj jasno so se odražala pobočja. Ladjo so zopet obletavali galebi. Iz meglene daljave je raslo mesto, Marseille! Parnik je zatulil in zavil v pristanišče.

Tu je bilo kaj za oko! Na desni in na levi so stale ladje, same ladje. Na obrežju je bilo živo vrvenje. Mornarji, težaki in potepuhi. Ljudje rjave polti s fesi na črnih laseh. Zamorci z debelimi ustnicami in s kratkimi, skrotovičenimi lasmi. Tuja, nerazumljiva govorica.

Nekateri potniki so zapustili parnik. Vkrkali so se novi izseljenci. . . Lukec je gledal in poslušal. Živega vrvenja na obrežju bi se nikoli ne bil naveličal. Pa se je spomnil na nekaj drugega, kar ga je že dolgo mikalo. Tedaj se mu je zdel pravi trenutek.

V nekatere dela parnika je bilo potnikom prepovedano stopiti. Kaj je tam? Lukca je mučila radovednost. Bil je še bolj zvedav kot škorec. Niti Genova ga ni izučila. Čakal je le ugodne prilike, da bo pokukal skozi ta ali ona vrata.

Tedaj so bili vsi mornarji čez glavo zaposleni, potniki pa so zijali na breg. Lukec se je tiho, po prstih nameril v notranjost ladje. Opazil ga je le škorec, ki je pritekel za njim.

Kakor ga je imel rad, bi ga bil v tistem trenutku najrajši napodil. Pa se je bal, da bo zagnal velik krik. Vzel ga je na ramo in mu zagrozil, naj molči. Škorec je molčal. Le pogledal je zvedavo, kam ga deček nese.

Lukec je zašel na ozek, temačen hodnik. Po dveh stopnicah je stopil v majhen, prazen prostor. V steni je bila lina, ki je odprta zijala. Na tleh je ležal svitek debele vrvi, njen konec je visel skozi lino.

Lukec je vrgel škorca na tla in pomolil glavo skozi odprtino. Kaj bo videl na tisti strani? Zaliv, ladje, veliki in majhni čolni. Konec vrvi je visel prav do vode. Vrvi pa se je oklepal neki možak v sivi obleki in plezal navzgor.

Deček je bil od začudenja kot olesenel. V tistem trenutku ni niti pomislil, da bi bilo zanj najbolj zdravo, da bi pobegnil. Zijal je v plezalca, ki je bil od napora ves zaripel v obraz. Plezal je počasi, a vztrajno, ped za pedjo. Bil je že blizu line.

Škorcu ni bilo po volji, da ga je Lukec postavil na tla. Stopical mu je okoli nog in mu nato skočil na hrbet. Nenadoma je odskočil in zavreščal:

»Potepin, potepin!«